

Lieta C-214/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 6. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 3. marts

Prasītājs un apelācijas sūdzības iesniedzējs:

Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Atbildētājs:

Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Piedaloties:

ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzība par *Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per la Calabria* [Kalabrijas Reģionālās administratīvās tiesas, turpmāk tekstā – “TAR”] spriedumu, ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzība par atlases procedūras, ko izsludināja atbildētājs par pakalpojuma līguma tiesību piešķiršanu brīvprātīgajām organizācijām un *Croce Rossa Italiana* [Itālijas Sarkanajam Krustam] par neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu pastāvīgu sniegšanu, izslēdzot citas bezpeļņas organizācijas, it īpaši sociālos kooperatīvus kā apelācijas sūdzības iesniedzēja uzņēmums.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 2014/24/ES 10. panta h) punkta un 28. apsvēruma interpretācija saskaņā ar LESD 267. pantu.

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2014/24/ES 10. panta h) punkts un līdz ar to arī šīs direktīvas 28. apsvēruma nepieļauj valsts tiesību aktus, kas paredz, ka neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu sniegšanas līguma tiesības ir prioritāri jāpiešķir tikai brīvprātīgo organizācijām – ar noteikumu, ka tās vismaz sešus mēnešus ir reģistrētas Valsts trešā sektora reģistrā, kā arī ietilpst apvienību tīklā un ir akreditētas saskaņā ar nozares reģionālajiem tiesību aktiem (ja tādi ir), un ar nosacījumu, ka šī līguma tiesību piešķiršana nodrošina vispārējām interesēm atbilstoša pakalpojuma sniegšanu sistēmā, kas sniedz efektīvu ieguldījumu sociāliem mērķiem un tiecas uz solidaritāti ekonomiskās efektivitātes un atbilstības apstākļos, kā arī ievērojot pārskatāmības un nediskriminācijas principus – neparedzot iespēju piešķirt pakalpojuma līguma tiesības arī citām bezpeļņas organizācijām un, jo īpaši, sociālajiem kooperatīviem kā sociālajiem bezpeļņas uzņēmumiem, tostarp sociālajiem kooperatīviem, kuri saskaņā ar *decreto legislativo 112 del 2017* [2017. gada Likumdošanas dekrēta Nr. 112] 3. panta 2.*bis* punktu veic atmaksājumu sadali dalībniekiem saistībā ar darbību vispārējās interesēs?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.) 10. panta h) punkts un 28. apsvēruma.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Codice dei contratti pubblici) [2016. gada 18. aprīļa Likumdošanas dekrēta Nr. 50 (Publisko līgumu kodekss)] 17. pants “**Īpaši izņēmumi attiecībā uz iepirkuma līgumiem un pakalpojumu koncesiju**”: “1. Šī kodeksa normas netiek piemērotas publiskiem iepirkumiem un pakalpojumu koncesijām, kas attiecas uz: / [...] / h) pakalpojumiem civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas jomā, kurus sniedz bezpeļņas organizācijas vai apvienības [...], izņemot ar pacientu transportēšanu saistītus neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumus; / [...]”.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 117 (Codice del Terzo settore) [2017. gada 3. jūlija Likumdošanas dekrēts Nr. 117 (Trešās sektora kodekss)]

4. pants “**Trešā sektora organizācijas**”: “1. Trešā sektora organizācijas ir brīvprātīgo organizācijas, sociālā stāvokļa uzlabošanas apvienības, filantropiskas organizācijas, sociālie uzņēmumi, tai skaitā sociālie kooperatīvi, [...] un citas privātas organizācijas, kas nav uzņēmumi, dibinātas pilsonisku, solidāru un sabiedrisku mērķu sasniegšanai bez peļņas gūšanas nolūkiem, veicot vienīgi vai

galvenokārt vienu vai vairākas darbības vispārējās interesēs brīvprātīga darba veidā vai ar bezmaksas naudas, preču vai pakalpojumu nodrošināšanu, vai savstarpējību, vai preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu vai to apmaiņu, un ir reģistrētas Valsts trešā sektora reģistrā”.

56. pants “Nolīgumi”: “1. Valsts pārvaldes iestādes [...] var slēgt nolīgumus ar brīvprātīgo organizācijām un sociālā stāvokļa uzlabošanas apvienībām, kuras vismaz sešus mēnešus ir reģistrētas Valsts trešā sektora reģistrā, kuru mērķis ir veikt vispārējām interesēm atbilstošas sociālās darbības vai pakalpojumus par labu trešajām personām, ja tas ir izdevīgāk nekā tirgus izmantošana”.

57. pants “Neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumi”: “1. Neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu sniegšanas tiesības prioritāri var piešķirt, noslēdzot nolīgumu, brīvprātīgo organizācijām, kuras vismaz sešus mēnešus ir reģistrētas Valsts trešā sektora reģistrā, ietilpst apvienību tīklā [...] un ir akreditētas saskaņā ar atbilstošo valsts tiesisko regulējumu, ja tāds pastāv, gadījumos, ja pakalpojuma īpašā rakstura dēļ tieša tiesību piešķiršana nodrošina vispārējām interesēm atbilstoša pakalpojuma sniegšanu sistēmā, kas sniedz efektīvu ieguldījumu sociāliem mērķiem un tiecas uz solidaritāti ekonomiskās efektivitātes un atbilstības apstākļos, kā arī ievērojot pārskatāmības un nediskriminācijas principus.

2. Nolīgumiem par 1. punktā minētajiem pakalpojumiem piemēro 56. panta 2., 3., 3.-bis un 4. punkta noteikumus”.

Codice civile [Civilkodeksa] 2514. pants “Prasības kooperatīviem ar savstarpējības pamatraksturu”: “Kooperatīviem ar savstarpējības pamatraksturu savos statūtos ir jāparedz: a) aizliegumu sadalīt dividendes, kuru vērtība pārsniedz pasta uzkrājumu obligāciju maksimālo procentu likmi, palielinātu par divarpus punktiem attiecībā pret faktiski samaksāto kapitālu; [...]”.

Legge 8 novembre 1991, n. 381 (Disciplina delle cooperative sociali) [1991. gada 8. novembra likuma Nr. 381 (Sociālo kooperatīvu noteikumi)]

1. pants “Definīcija”: “1. Sociālo kooperatīvu mērķis ir īstenot sabiedrības vispārējās intereses cilvēktiesību un iedzīvotāju sociālās integrācijas atbalstam ar: / a) sociālajiem un veselības aprūpes un izglītības pakalpojumiem [...]. / 2. Sociālajiem kooperatīviem tiek piemēroti tās nozares noteikumi, kurā kooperatīvi darbojas, ciktāl tie ir saderīgi ar šo likumu”.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 112 (Revisione della disciplina in materia di impresa sociale) [2017. gada 3. jūlija Likumdošanas dekrēta Nr. 112. (Sociālo uzņēmumu noteikumu pārskatīšana)] 3. pants “Bezpeļņas mērķi”: “2.-bis. 1. un 2. punkta piemērošanai netiek uzskatīta par peļņas un darbības pārpalikumu sadali, arī netiešu, atmaksājumu sadale dalībniekiem saistībā ar 2. pantā minētajām vispārējo interešu darbībām, ko, saskaņā ar Civilkodeksa 2545.-sexies pantu un ievērojot likumā vai statūtos paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, veic sociālie uzņēmumi, kas izveidoti kā kooperatīvas sabiedrības, ar nosacījumu,

ka statūtos vai dibināšanas aktā ir norādīti kritēriji atmaksājumu sadalei dalībniekiem proporcionāli savstarpējības apmaiņas kvantitātei un kvalitātei un ka ir radīts savstarpējības darbības pārpalikums”.

Īss lietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Italy Emergenza* ir bezpeļņas kooperatīvs, kas pieder apvienību tīklam un kura mērķis ir sabiedrības vispārējo interešu īstenošana, lai veicinātu cilvēktiesības un sociālo integrāciju, specializējies, cita starpā, sanitārā transporta pakalpojumu jomā un reģistrēts kā sociālais uzņēmums Uzņēmumu reģistrā.
- 2 Ar 2020. gada 26. februārī publicēto paziņojumu *Azienda Sanitaria Provinciale (ASP) di Cosenza* [Kozencas provinces veselības aizsardzības dienests, turpmāk tekstā – “*ASP di Cosenza*”] uzsāka atlases procedūru, lai piešķirtu brīvprātīgo organizācijām un Itālijas Sarkanajam Krustam neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojuma pastāvīgas sniegšanas tiesības.
- 3 Iesniedzot apelācijas sūdzību Kalabrijas *TAR, Italy Emergenza* izvirzīja, galvenokārt, *ASP di Cosenza* izvēles nepakļaut pieprasīto medicīniskā transporta pakalpojumu piešķiršanu publiskam iepirkuma konkursam prettiesiskumu; pakārtoti – paziņojuma klauzulu, kuras uzreiz no attiecīgās līguma tiesību piešķiršanas izslēdza citas bezpeļņas organizācijas, piemēram, saskaņā ar Itālijas tiesībām izveidotos kooperatīvus, prettiesiskumu. Kooperatīvs īpaši atsauca uz *ASP di Cosenza* piemērotā regulējuma, kas izriet no Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 56. un 57. panta, pretrunu ar Direktīvas 2014/24 10. panta h) punktu un 28. apsvērumu, saskaņā ar kuriem sociālie kooperatīvi un brīvprātīgās apvienības ir pilnībā vienlīdzīgi attiecībā uz tiešas vienošanās noslēgšanu par neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumiem, jo ne vieniem ne otriem nav peļņas gūšanas nolūku.
- 4 Prasība tika noraidīta. *TAR* vispirms atzina, ka attiecīgais pakalpojums ir “kvalificēts” neatliekamās medicīniskās palīdzības transports (“*pakalpojumiem... katastrofu novēršanas jomā, kurus sniedz...*”), kas tādējādi ietilpst izņēmumā, – attiecībā uz publisko iepirkumu līgumu tiesību piešķiršanas noteikumu piemērošanu – ko paredz Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts, kas pārņemts Likumdošanas dekrēta Nr. 50/2016 17. panta 1. punkta h) apakšpunktā. Par cik tas ir neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojums, nolīguma piešķiršanu īpaši reglamentē Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 57. pants kā *lex specialis*. Līdz ar to attiecīgais nolīgums var nebūt labvēlīgāks par tirgus izmantošanu (56. pants kā *lex generalis*), bet attiecīgajai apvienībai obligāti ir jāatbilst visiem nosacījumiem, kas minēti 57. pantā (apvienības reģistrācija vienotajā Valsts reģistrā, dalība tīklā, sociālie mērķi, ekonomiskā efektivitāte un atbilstība, utt.).

Ņemot vērā iepriekš minēto, *TAR* atzina par pamatotu sociālo kooperatīvu izslēgšanu no iespējas iegūt pakalpojuma sniegšanas nolīgumu, ņemot vērā, ka tiem, kaut arī ar savstarpējības nolūkiem, ir uzņēmējdarbības mērķi, kas atbilstoši Likumdošanas dekrēta 117/2017 57. panta atšķirīgo attieksmi attiecībā uz

brīvprātīgo apvienībām (vienīgās trešā sektora organizācijas, kurām ir tiesības piedalīties šajā procedūrā); tam par pierādījumu *TAR* šajā gadījumā atgādināja apelācijas sūdzības iesniedzēja statūtu 5. pantu, kas paredz dividenžu sadales iespēju, pārsniedzot līdz 2,5 % pasta uzkrājuma obligāciju procentus.

- 5 Kooperatīvs pārsūdzēja *TAR* spriedumu *Consiglio di Stato*.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 6 Apelācijas sūdzībā kooperatīvs izvirza jautājumu par Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 56. un 57. panta atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem. Kooperatīvs apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā netika ņemts vērā, ka sociālo kooperatīvu kā “sociālo” uzņēmumu mērķis nav peļņas gūšana un tiem ir sava peļņa ir jāreinvestē šī mērķa sasniegšanai.
- 7 Atbildētājs Veselības aizsardzības dienests argumentēja, ka kooperatīva atgādinātie Savienības tiesību noteikumi aprobežojas ar dažu pakalpojumu līgumu izslēgšanas jomas noteikšanu, nenosakot nekāda veida vienlīdzību starp brīvprātīgo apvienībām un sociālajiem kooperatīviem attiecībā uz līgumiem, kas paredzēti Likumdošanas dekrēta 117/2017 56. un 57. pantā.

Šajā kontekstā, lai arī valsts pārvaldes iestādēm preferenciāla līguma rezervēšana brīvprātīgo organizācijām nav saistoša un obligāta, bet tikai fakultatīva (“*prioritāri var*»), ar to likumdevējs tomēr ir izteicis savu atbalstu organizācijām, kuru darbība balstās uz organizācijas biedru darba brīvprātīgo, spontāno un vienmēr bezmaksas raksturu un kuras īsteno solidaritātes principu. Turpretim sociālie kooperatīvi balstās uz vispārējo nodarbinātības veidu, kura mērķis ir radīt ekonomisku labumu kooperatīva dalībniekiem, tādējādi tikai brīvprātīgo organizācijas negūst peļņu no to sniegtajiem pakalpojumiem un izpilda no Tiesas spriedumiem lietās C-113/13 un C-50/14 izrietošo nosacījumu netiekties, pat netieši, uz ekonomiska labuma gūšanu to dalībniekiem.

- 8 Lai atbalstītu atbildētāju pārvaldes iestādi, lietā iestājās *ANPAS*, valsts brīvprātīgo organizāciju apvienību tīkls, izvirzot jautājumu par to, ka sociālie kooperatīvi saskaņā ar valsts tiesību aktiem var ne tikai sadalīt dividendes Civilkodeksa 2514. pantā noteiktajā apjomā, bet arī bez likumīgiem ierobežojumiem sadalīt peļņu atmaksājumu veidā (ja savstarpējības darbība ir noslēgusies ar ieņēmumu pārsniegumu pār izmaksām), kas tos automātiski nostāda ārpus peļņas gūšanas mērķa neesamības perimetra.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 *Consiglio di Stato* vispirms atzīmē, ka patiesībā nevienā no atbildētāja minētajiem Tiesas lēmumiem nav aplūkots konkrētais jautājums par sociālo kooperatīvu neiekļaušanu starp organizācijām, kurām var tieši piešķirt nolīgumus par neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu sniegšanu. Abi

spriedumi tika pieņemti pirms Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 stāšanās spēkā un tāpēc atsaucas uz citiem valsts tiesību noteikumiem nevis uz šī dekrēta 57. pantu, kas ir apstrīdēto konkursa aktu pamatā. Tāpat arī spriedumos piemērotā direktīva (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK) nav tā, kuras pārkāpums tiek apgalvots šajā lietā.

- 10 *Consiglio di Stato* tieši pretēji uzsver, ka strīda atrisināšanai ir nozīmīgs nesenākais spriedums lietā *Falck Rettungsdienste* (lieta C-465/17), saskaņā ar kuru izšķirošais elements Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkta noteikumos ir bezpeļņas mērķis kopā ar peļņas reinvestēšanu. Tieši peļņas gūšanas mērķa neesamība neapšaubāmi raksturo apelācijas sūdzības iesniedzēju kooperatīvu, kā tas ir skaidri noteikts tā statūtu 6. pantā, un dividendžu noteikšana to pašu statūtu 5. pantā nav nekas cits kā netieša atsauce uz Civilkodeksa 2541. pantu.
- 11 Protams, sociālie kooperatīvi organizatoriskā un funkcionālā līmenī atšķiras no brīvprātīgo apvienībām, jo, lai arī abu mērķis nav peļņas gūšana, tikai pirmie rada arī ekonomisku labumu to dalībniekiem, bet otrajiem ir raksturīgi veikto vispārēju interešu darbību “pilsoniskie, solidaritātes un sociālās lietderības nolūki” (Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 5. pants).
- 12 Taču, pirmkārt, Direktīvas 2014/24 10. panta h) punktā, tāpat kā 28. apsvērumā *tout court* ir runa par “bezpeļņas organizācijām un apvienībām”, neaprobežojoties tikai ar brīvprātīgo apvienībām (formulējuma arguments), un, otrkārt, Savienības tiesību aktos uzņēmēja jēdziens (un līdz ar to dalība publiskajos iepirkumos) neparedz uzņēmuma peļņas gūšanas mērķa līdzāspastāvēšanu (sistemātiskais arguments).
- 13 Tādējādi rezervēt iespēju “prioritāri” piešķirt līguma tiesības neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu sniegšanai tikai vienam no Direktīvā 2014/24 paredzētajiem “bezpeļņas organizāciju un apvienību” viediem, neietverot arī sociālos uzņēmumus, liek apšaubīt Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 57. panta noteikumu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Proti, šāda atruna nozīmē, ka, neraugoties uz minēto 28. apsvērumā un 10. panta h) punktā noteiktās atkāpes formulējuma apjomu, brīvprātīgo apvienības ir pakļautas atklātam konkursam tikai tad, ja kāda iemesla dēļ nolīguma “prioritāte” nav iespējama, savukārt visām pārējām bezpeļņas organizācijām vienmēr būtu jāuzvar konkursā, lai tām varētu piešķirt tā paša pakalpojuma sniegšanas tiesības. Nevar izslēgt arī šaubas par valsts tiesību aktos paredzētās pakalpojuma sniegšanas piešķiršanas ar nolīgumu tikai fakultatīvo raksturu, jo sociālie kooperatīvi jebkurā gadījumā nav iekļauti kā iespējamie pakalpojuma sniedzēji.
- 14 Vēl nesen Tiesa tās spriedumā, kas pasludināts lietā C-367/2019, norādīja, ka publiskā iepirkuma definēšana kā līgums par atlīdzību ietver arī līgumu, kurā kā atlīdzība paredzēta tikai radušos izmaksu kompensēšana. Līdz ar to *TAR* un atbildētāja uzsvērtā iezīme – ka tikai brīvprātīgo apvienībās šo apvienību dalībnieki negūst nekādu ekonomisko labumu, viņiem ir piemērojama tikai

izdevumu atlīdzināšana – zaudē savu vērtību, lai saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pamatotu labvēlīgāku attieksmi, salīdzinot ar sociālajiem kooperatīviem.

- 15 Vēl viens aspekts, kas izkļiedē atšķirības starp abiem bezpeļņas organizāciju veidiem, ir arī tas, ka tāpat kā brīvprātīgās apvienības var izmantot algotus darba ņēmējus to darbībai nepieciešamajās robežās, sociālajiem kooperatīviem var būt brīvprātīgie dalībnieki, kuri veic savu darbību bez maksas un kuriem tiek atlīdzināti tikai izdevumi (*legge n. 381/1991* [Likuma Nr. 381/1991] 2. pants).
- 16 *Consiglio di Stato* norāda, ka tā nesen ir jau Tiesai izvirzījusi iepriekš minētās šaubas par apstrīdēto tiesību aktu atbilstību Savienības tiesību aktiem, un šajā sakarā atsaucas uz prejudiciālo jautājumu lietā C-213/21, kas vēl nav izskatīts, un tā pamatā esošajiem iemesliem. Kā papildinājumu šim jautājumam tā noslēgumā precizē: “*tostarp sociālajiem kooperatīviem, kuri saskaņā ar decreto legislativo 112 del 2017 [2017. gada Likumdošanas dekrēta Nr. 112] 3. panta 2.bis punktu veic atmaksājumu sadali dalībniekiem saistībā ar darbību vispārējās interesēs*”.

Consiglio di Stato tādējādi vēlas pārliecināties, vai sociālo kooperatīvu ar statūtiem noteiktā iespēja sadalīt daļu no peļņas to dalībniekiem atmaksājumu veidā nav iemesls to izslēgšanai no bezpeļņas apvienību kategorijas un līdz ar to no apvienībām, kuras būtu jāiekļauj starp pakalpojumu sniedzējiem ar nolīgumu saskaņā ar Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2017 57. pantu. Būtībā atmaksājumu piešķiršana – vai nu ar izmaksu ietaupījumiem, vai arī integrējot atlīdzību par veikto darbību – varētu tikt uzskatīta par slēptu dividenžu vai aktīvu sadali dalībniekiem, kad, saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Falck Rettungsdienste*, peļņas reinvestēšana, šķiet, ir būtiska prasība Direktīvas 2004/14 10. panta h) punkta izpratnē.

- 17 No Likumdošanas dekrēta Nr. 112/2017 3. panta 2.-bis punkta un Civilkodeksa 2525.-*sexies* panta, jo īpaši, var secināt, ka kooperatīvajiem sociālajiem uzņēmumiem (kāds ir apelācijas sūdzības iesniedzējs kooperatīvs) atmaksājumu sadale attiecībā uz vispārējo interešu darbībām ir likumīga ar konkrētiem nosacījumiem un ierobežojumiem. Pirmkārt, līdzsvarota budžeta ierobežojums. Otrkārt, nepieciešamība nodrošināt uzņēmuma darbības turpināšanu un savstarpējības mērķa sasniegšanas iespēju arī turpmākajos gados, pateicoties nedalāmām rezervēm un piesardzības uzkrājumiem. Trešais ierobežojums ir tikai to neto rezultātu sadale, kuri ir radušies no darbības, kas veikta ar pašiem dalībniekiem. Tāpēc kooperatīvajai sabiedrībai ir jāveic atsevišķa uzskaite par darbībām ar dalībniekiem, kuri katrs saņem proporcionāli viņu apmaiņas vērtībai ar sabiedrību. Un jebkurā gadījumā bez dalībnieka subjektīvām tiesībām uz atmaksājumu, bet tikai pēc sapulces lēmuma un likumā vai statūtos noteiktajā apjomā, jo iespējamās tiesības ar labvēlīgiem nosacījumiem (piemēram, ar lielāku atalgojumu par padarīto darbu), varētu būt pretrunā ar sabiedrības interešu aizsardzību un novest pie dalībnieku nošķiršanas vai antagonisma stāvokļa attiecībā pret kooperatīvu.

- 18 Ņemot vērā atmaksājumu tiesisko pamatu kopumā, lai noteiktu apelācijas sūdzības iesniedzēja kooperatīva “bezpeļņas” raksturu, *Consiglio di Stato* iekļauj kooperatīva statūtu 34. panta “Atmaksājumi” tekstu, kurā konkrēti paredzēts:

“Sapulce pēc pārvaldes orgāna priekšlikuma var apstiprināt atmaksājumu izmaksu, nepārsniedzot 30 % no kopējās atlīdzības, kas pienākas nodarbinātajiem dalībniekiem.

Atmaksājumi jāsadala proporcionāli dalībnieku veiktā darba kvantitātei un/vai kvalitātei, pamatojoties uz iekšējās kārtības noteikumiem.

Izmaksa var notikt, pamatojoties uz dalībnieku sapulces lēmumiem, izmantojot: – atalgojuma integrāciju – bezmaksas pamatkapitāla palielināšanu.

Dalībniekiem atmaksātās summas var izmantot arī sociālās kreditēšanas uzsākšanai.

Jebkurā gadījumā atmaksājuma piešķiršanai ir jādod iespēju nodrošināt uzkrājumus un maksājumus, kuri minēti punktos a) [nedalāma likumīgā rezerve ne mazāk kā 30 %] un b) [maksājums kopfondam savstarpējības veicināšanai un attīstībai likumā noteiktajā apjomā]”.

- 19 Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, *Consiglio di Stato* aptur tiesvedību un uzdod Tiesai jautājumu par to, vai sociālos kooperatīvus, kuri nereinvestē visu peļņu un veic atmaksājumus kā apelācijas sūdzības iesniedzējs uzņēmums, var tikt likumīgi izslēgti no neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojuma līguma piešķiršanas.